

3

EPITHALAMION.

IN HONOREM CONIVGII, ERVDITIONE ET

HVMANITATE PRÆSTANTIS VIRI, D. GEOR-
gij Geonci, sponsi: Et honestissimæ pudicissimæq; Virginis Iudith, filie
clarissimi & reuerendi uiri, Domini francisci Mohini pastoris
Ecclesie Dei in szykzo, sponse: scriptum &
Viteberga missum

A

VALENTINO HELLOPOEO SZYKZAI

Anno Domini. M. D. LXVI.

VITEBERGÆ

EXCVDEBAT IOHANNES
CRATO.

ANNO M. D. LXVI.

656

C. 656

REVERENDO DOMINO

FRANCISCO MOHINO VALEN-
tinus Hellopæus S. D.

Plurimas nostræ, uenerande pastor,
Gratias Musæ referant oportet,
Munerum ut possint, minimam tuorum
Reddere partem.

Nec tibi quicquid mea mens negaret,
Si facultatem pateretur æquam,
Flatibus currens fragilis carina,

Nosra secundis.
Nunc tamen munus tibi quod pusillum,
Et tui tecum generi pudicis
Nuptijs, læti dabimus sereno

Suscipe uultu,

DOMINO GEORGIO GEONCI
NO, SPONSO, AMICO ET FRATRI CARIS-
simo Valentinus Hellopæus, S. D.

Φιλτάτη ἀνδρὸς εἴλε δῶρα δέξαι,
σμικρὰ, τὰς μύθῳ, εὐλόγητος ἡμῶν
εὐδὺ σκηθῶν, χαρίεντα θυμῷ
σῆο φερύχῳ.

Γνωστὸν ἡ γῆμα εὐλίαν γεωργέ
ἠδονὴν ἄλλοις μερόπεσιν: αὐτὰρ
πῆς ἐμῶν καὶ σὺ εὐλίαν ἐέλδωρ
οἶδα μερ ἄμφω.

τῶν νεκρῶν καὶ πῆρ μάλα τῆλε σοῖο
ἐσμὲν οἰκόντες ποταμῶν ῥέεθρα
ἀλβίδος, ψυχὴ μετὰ, σὺ ἐταίρε
ἡμετέρῃ σι.

ὄλβιον καὶ νῶν μελέδημα ἄγνῶ
σπέρματος, καλὴν ἱερῶν γάμοιο,
ἠλυθερ φήμη μεδέποντα ὄρχημ
ἄρτιχόρευτον.

μαλθακῶν καλὴν θαλάμοιο κέρην
ὅτι τῆς ζωῆς παραμύδιον σὺ
ἐλλαβες, γηδῶ: μακαρ εἰ γυναικῶς
ἠὲ ὑκόμοιο.

εἰ παρῶν αὐτῶν γενόμεν ἀδελφεῖ,
πῆς ἔραπέης σὺ γαμίνης εὐλοίνῳ
δαίτι, φωνῆ με καλὰ μετὰ δῶκην
εὐλαπίνῃ τῆ.

τηλόθερ καὶ νῶν γλυκὺν ὦ ἄωτον,
βλέψον ἄδοντος εἴλε καὶ ἔπειτα
εὐτυχῆς δῆρὸν γαμετῆς εὐλκμα
τερπόμενῳ κτῶ

ποτνίαν καὶ σοὶ δεδῶκε ἄχοιτιν
δῶκε, καὶ παῖδας ἀταλόφρονας δῶκε,
καρπὸν εὐδὸρκος γάμου, ἐκ γυναικῶς
εὐπατερείας.

EPITHALAMION.

Non Paridis furtum canimus, tædasq; Lacenæ
 Nec procul auectam Colchide Phasiadem,
 Nec quos Idaliæ mouit Regina calores,
 Qua duce Minois, Thesea, uirgo petit.
 Lege Dei sancita loquor connubia, Spurge
 Nil opus est isthic matre Cupido tua.
 Nil opus est etiam, quas tu torquete sagittas
 Improbe cumq; illis mixta uenena soles,
 Fœdera casta cano: detur Geoncine Georgi,
 Iudic ut in Thalamos Virgo pudica tuos.
 Tu modo qui quondam, præsentî numine, sponsum
 Iuisti in Cana, Christe benigne ueni.
 Si uenias certa est isti benedictio mensæ,
 Hoc quoq; felix est te Duce coniugium.
 Et mea conuiuiis, focero, sponsæq; uiroq;
 Aggreditur meritum Mula referre decus.
 Audimur. Casti Dominus moderator amoris,
 Ad sacra coniugij festa uocatus adest,
 Vos age coniuuæ dictis aduertite nostris,
 Da quoq; te facilem doctæ Moline mihi.
 Sed tu præcipuè, cuius noua nupta secundis,
 Auspicij puros ducitur in Thalamos.
 Huc attende tamen: quamuis meditabere forsân,
 Plurima quæ melius postposuisse fuit.
 Quid metus? non te Canones nec friuola Papæ,
 Fulmina coniugij lege uctare queunt.
 Iussa Dei sequeris, cuius uirtute creati
 Masculus & mulier prima, fuere pares.
 Forte roges? Pater omnipotens molimina dextræ
 Plurima condendo, fecerat artificis.
 Aspice seu fursum seu lumina uerte deorsum,
 Obliquaq; oculis contueare plagas.
 Quicquid habet cœlum, quicquid spumantibus undis
 AEquor alit, tellus pendula quicquid habet.

Deerat

Deerat adhuc magno, paruus dominator, in orbe,
 Prodit homo, Mundus dicitur ille minor.
 Diues Adam felixq; fuit, quia sydera cœli
 Ipsa fulserunt, Tu quoq; Phœbe pater.
 Aera per uacuum cuius Philomela canoris
 Aures carminibus, garrula detinuit.
 Tunc quoq; mitis erat rapidorum sæua leonum
 Virtus, & Tygres nil nocuere truces.
 Quicq; sui serpens gestat maledicta reatus,
 Signa, sinum potuit blandus inire uirum.
 Fertilis & uarijs animum paradifus alebat
 Fructibus, hîc quicquid concupisset erat.
 Omnia præbebant homini solaria. Verum
 Cui sua narraret commoda nemo fuit.
 Non bene mortales dulcis sine teste uoluptas
 Afficit, utilitas participata ualet.
 Nec leo Magnanimus, nec erat par Tygris Adamo
 Aut Elephas, uasta mole fit ille licet.
 Infima fors horum est, socialia fœdera poscunt
 AEquali iunctam conditione fidem.
 Os sublime placet, uirtus rationis in illo
 Cogit in obsequium bruta subacta suum.
 Sic genitor Diues, casu fit pauper eodem,
 Totius Princeps inclytus orbis eget.
 Nec mora, somnus adest, Domino mandante, soporus
 Sternitur in uiridi gramine uictus Adam,
 Mortis erat species, frater sine uulnere lethi
 Causaq; uenturæ maxima lætitiæ.
 Ecce uiri laterum, firmam patefecit utrinq;
 Compagem, dextra uiuificante, Deus.
 Detrahitq; parem, costarum ex ordine, nexum,
 Materies nitidæ uirginis ille fuit.
 Hunc subigens formam, dictu mirabile, fecit
 Fœmineam, qua non pulchrior ulla fuit,
 Euigila genitor somno curaq; sepulte,
 Aspice Reginam summe Monarchi tuam.

A 3 Lumina

Lumina uix potuit pulso torquere sopore,
Hæsit amans Euxæ Virginis in facie.
Iam similem sibi, iamq; parem, sociamq; bonorum
Inuenit, uitæ præsidiumq; suæ.
Et nullo monitore, suum de corpore corpus
Ossaq; de proprijs ossibus emptâ uocat.
Angelicæ, præeunte Deo, uenere cohortes
Fatidicum thalamo quæ cecinere melos.
Fœdere dixerunt concordî uiuere, uestrâ
Progenies mundi sit numerosa plagis.
Annuit omnipotens, decretaq; legibus arctis
Fixit perpetuos inuiolata dies.
Quilibet ut propriæ contentus amore Maritæ
Exemplum casta sit pietate Dei.
Posthabitoq; patris thalamo matrisq;, sequatur
Firmiter uxoris fœdera quisq; suæ.
+ ~~Es~~ tibi coniugij mysteria prima pudici
Eua, Deo, sequitur consociante uirum.
Tu quoq; (ne dubita) numen cœlesti Georgi
Experire tuis affore læticijs.
Eua tibi tua adest, circumspice namq; beatum
Te Deus hac faciet Virgine, crede mihi.
Exiguum uitæ spacium mortalibus ægris
Sorte datum est, uita spes meliore beat.
Ne tamen his steriles terris sine prole senectus
Occupet, aut uegetos, improba mors rapiat.
Coniugium inuentum est, hoc fœdere damna ruentis
Naturæ certa restituantur ope.
Singula si pereant, nascantur singula rursus
Æternam speciem neq; ua ruina trahat.
Crescere nam mortale genus, regnator Olympi,
Et complere orbis pinguiâ rura iubet.
Sed non una dies, spaciosa volumina terræ,
Nec complere orbem plurima lustra queunt,
Humani generis primordia parua fuerunt,
Non ut cœlituum copia spiritum,

Quippe

Quippe duo tantum numerosa stirpe nepotum,
Gaudent à prima conditione patres.
1. ~~Primus~~ Adam patrio regnauit nomine, primus
Coniugij uidit pignora læta sui
Corruit at postq; fœdo pro crimine, mundi
Progenies vndis, pessima, diluuij.
2. Noach coniugio gentem reparauit ademptam
Non iactu Pyrrhæ, Deucalionq; tuo.
Hinc est plena uirum tellus qua parthalis arctos
Aut sol exoriens occiduusq; patet.
At si cessassent connubia, nulla nepotum
Posteritas, toto staret in orbe super.
Iam spoliata suo tellus cultore rigeret,
Squalida iam facies rebus ubiq; foret,
Cui sol occideret, uel cui Titonia coniunx
Surgeret Eois lutea, uecta bigis.
Poma tot Autuuni toto nascentia mundo
Inq; mari pisces, graminibusq; feræ.
Deniq; quid referam, cœli terræq; marisq;
Vtilitas demptis esset adempta uiris.
Barbaries tantum campis horreret apertis.
An credis dignas imperio esse feras?
An opifex, rerum fecit fastigia brutis?
An frustra mundi commoda stare putas?
Parua queror, perijisse puta pietatis amorem
Et sanctæ fidum religionis opus.
Quis caneret laudes Domino, quis, cædo, uocaret
Diuinum precibus nomen ad auxilium?
Quis quæso cœli radiantia sydera cernens,
Disceret artificis mox sapientis opus.
Omnipotentem manu, seu quis cognosceret arctam
Compagem rerum, composuisse Deum.
Emicat indicium seu quod bonitatis in ipso,
Dum res conseruat, teste careret honor.
Quæq; stupent homines mysteria, quæq; phalanges
Angelicæ nasci Virgine posse Deum.

Nemo

Nemo uel sciret uel cognita laudibus æquis,
Eueheret, tantum penè lateret opus.
Militat & quæ nunc terris Ecclesia Christo,
(Sancta triumphantis femina) nulla foret.
Ergo rantorum fuerit medicina malorum
Coniugium, cuius fœdera sponse petis.
Millia multa uirum, numerum comprehendere quorum
Non refert, isto nata fuere modo.
Tor sancti uixere patres, uixere prophætæ
Non nisi de casti fœdere connubij.
Sic pater Abraham, cœlo quot sydera fulgent
De Sara sobolem protulit innumeram.
Hinc solio Rex sublimis confedit eburneo
Dauides, sancto de genitore satus.
Et tua nupta uiro genitrix castissima Christe,
Intacta quamq̃ uirginitate fuit.
Quid faceres Geôncine sacrum magis? ecce maritus
Nunc cum sis posthac efficiere pater.
Solus eras, sed iam geminum concordia corpus
Comparibus iunget, candida, fœderibus.
Sic uitare potes uenturæ damna senectæ
Rectius & uitæ consuluisse tuæ.
Nam quæ non alias, multos durasset in annos,
Continuo deinceps, uita renore fluet.
Nec moriere tamen: quamquam uitalibus auris
Deficias, nato damna replente tuo.
Sit licet ille dies rerum ultima linea, uitæ
Nondum cessabunt sed tamen acta tuæ.
Tu siquidem moriens, Dominum laudare nequibus
In terris, pro te cultor at alter erit.
Hoc quoq̃ ~~Cecropius~~ uidit solamen honesti,
Connubij summum, mente ualente Plato.
Sunt uero obscœni, quorum monstrosa libido
In ueritos audet tuta uenire toros.
Sunt quibus ingenium Veneris damnosa uoluptas
Sollicitat, tacitoq̃ uritur igne uigor.

Sed

Sed melius nupfisse fuit: Connubia puras
Nam nullo fundunt impediende preces.
Et quis ad æterni castissima numina regis,
Audeat obscœnas tollere, quæso, manus?
Brachia uicta labant, cordis feruentibus intus
Aestibus, & seipso iudice quisq̃ pauet.
Et nisi maturè quærat medicamina morbo
Pellitur ingrata spiritus æde sacer.
Hoc pulso nihil est in toto corpore saluum,
Hoc pulso Saranas, hospes iniquus adest.
Hospite quo, nihil est nisi certæ mortis imago,
Agmina dehinc scelerum, noxia mille modis.
Hinc pœnæ iusto, Domini, comitantur atroces
Iudicio & sera in posteritate manent.
Fœlix Isaides uetito nisi pronus amori
Cessisset, fœlix hic miser efficitur.
Gratior & quis erat Domino, quis amantior æqui
Clarior aut sancta quis pietate fuit?
Labitur ille tamen, segniq̃ libidine uictus
Deperit in formæ damna uenusta nouæ.
Nec satis est misero sponsam rapuisse marito,
Vriam morti prodidit immeritæ.
Oblitusq̃ Dei, regni pariterq̃, suiq̃
Furtiuo attonitus torpet amore diu.
Donec eum Nathan, pœnæ grauitate, Propheta
Concitat, & iusta lege ueternus abit.
Aspice Dauidi quæ longo tela malorum,
Ordine pro tanto confit adulterio.
Filius Amnon amat, turpiq̃ potitur amore
Casta dolet læsa uirginitate foror.
Aufus & Absalom sese maculare cruore
Amnonis, in fratris uiscera sæuus erat.
Iam caret ambobus genitor tristissimus, ille
Occubat, exilio funeris author abest.
At maiora uide: Absalom reuocatus, iniquè
Conspirat patrium dirus in exitium,

B

Ille

Ille fugit, nudusq; palatia regia linquens,
Saxa per & montes errat ubiq; uagus.
Turpia quin etiam patitur conuitia Semei,
Proh dolor, & nati supra nefanda sui.
Et cladem populi deflet, tristemq; ruina
Absalom, quamuis ultio iusta fuit.
Vix demum potuit, tutam post mille labores
In fessis requiem rebus habere domi.
Sic exosa Deo est castæ uiolatio uitæ,
Et punit pœna sic grauiore, reos.
Nec parcat sanctis, etiam pro crimine sanctos
Plectit, An ergo putas impius effugiet?
Quin exempla semel statuit crudelia iustæ
Iræ, perpetuo conspicienda Deus.
Diluuiio genus humanum deleuit, & huius
Cladis inauditæ causa libido fuit.
Sic primogeniti Ruben priuatur honore
Dum patrios audet stultus inire toros.
Et Sodoma misso perierunt cœlitus igne
Pro Dina Sichem Virgine tota perit.
Quisquiliæ ueluti gentem Cananeida, tellus
Euomuit, tua sunt talia dona Venus.
Consilio Bileam quantam Midianita stragem,
Iudæis sese prostituendo dedit.
Aulus & Antiochus Stratonicen posceré patris
Vxorem, tandem pœna secuta fuit.
Mnemonis incestus, ereptaq; foemina nato
Aspasia, interitum posteritatis habet.
Hætu ridentis Cleopatrx Antonius astu
Captus in exitium seq; suosq; trahit.
Diruta Troia iacet, Sed quis tot funera uerbis
Enumeret seu quas supra dedere vices?
Aut mala Benjaminis Lanq; miserrima fata?
Pausaniæq; scelus Pausaniæq; necem?
Sic etiam puros Dominus fortunat amores,
Posteritas casti, stat diuturna uiri.

Diluuium

*Misera capli
coniugij*

Quid

Quid prius AEgypto ualuit formosus Ioseph,
Nonne miser sprete conditione fuit?
Dum tamen obstitit Dominæ cogentis amori,
De seruo regimen suscipit imperij.
Fœmineumq; decus, meruit, susanna pudoris,
Non dubiam, dubia morte, pudicitiam.
Tu quoq; seruasti iuuenilibus integer annis,
Syncera castam mentem pudicitiam.
Hancq; cupis toto uitæ defendere cursu
Vt pia continuo uita tenore fluat.
Sic opus est, Sanctum, Christus, Geoncine piorum
Si caput est fieri talia membra decet.
Nostraq; perpetuæ cum Christo corpora uitæ
Participant, ergo sit procul omne nefas.
Iungere quin etiam scorto, de corpore membrum
Auulsum Christi, res miseranda foret.
Quis nescit geminos unam componere carnem?
Vna igitur mœchus cum meretrice caro est,
Quicquid & illa tenet, Satanam, lænamq; malorum
AEqua sorte suo diuidet omne uiro.
Corpora verum etiam scelus hoc committitur intra
Cætera namq; alijs crimina, damna ferunt,
Spiritus inq; pio templum sibi corpore sanctus
Eligit, in spurcis non habitare potest.
Destruer hunc dominus templum quicumq; prophanat,
In quo sancta quies debita spiritui est.
Nosq; sibi seruire Deus, ceu sanguine nati
Postulat, ereptos mortis ab imperio.
Sed nemo huic Domino poterit, mihi crede, placere
Sit nisi sincerum corpus & ingenium.
Talia dum tecum meditaris docte Georgi
Coniunx de casto cœlibe castus eris.
Iam sociam tibi perpetuæ per tempora uitæ,
Accipies, socia coniuge diues eris.
Hæc tibi fida comes, rebus solamen in ægris
Quam nisi mors à te nil prohibere potest.

Ad Cor. I. 13

B 2 Compar

Compar coniugium est, coniuæ cernitis ambos
O uos felices nostra Thalia uocat.
Te primum Goncine uoco dilecte beatum
In thalamos cuius talis amica datur.
Nec de plebe tibi est coniunx electa Georgi,
Sed quæ maiorum nomine clara uiget,
Seu spectes cari meritos, genitoris honores
Castaq; dicatur qua pietate parens.
Dignior haud alia est lectis Geoncine pudicis,
Est aliquid iustus namq; parentis honos.
Hanc genuit summa celebris pietate Mohinus
Qui lætis sumpsit te generum auspicijs.
Ille Dei præco, multis inclaruit oris,
Dum uerbo Christi, pascit ouile pium,
Hanc genitrix Agathe tam re quam nomine, partu
Ediderat stabilis pignus amicitia.
Mox ubi nata fuit Iudith dixere parentes
Omina nominibus credis abesse suis.
Illa quidem casto, veneranda pudore, Tyrannum
Occidens, populo læta trophæa tulit.
Mactauitq; ducem mulier laudanda superbum,
Fœmina pestiferum sustulit vna caput.
Si tua non poterit fuso gaudere cruore
Iudith & hostiles non superare manus?
At certè proprias imitabitur illius artes
Virtutes, sexum quæ decuere suum,
Non dubia est sanctæ sapientia cœlica Iudith
Hæc quoq; scit Dominum (est quod sapientis opus)
Illa decus castum, summo conamine texit
Non minor est isti, cura pudicitia.
Scilicet ingenio cuius, natura parentum
Hælit, ab his castæ semina mentis habet,
Cuius & à teneris, lactens infantia, cunis
Assuefacta statim discere recta fuit.
Ipse pater scitè docuit fundamina morum,
Et ueræ, sanctas religionis opes.

Sed

Sed disciplina genitrix instruxit honesta,
Ingenij mira dexteritate domi.
Vix melius famulas rexit Lucretia castas
Cederet huic uiuens Hectoris Andromache.
Tam sancta natas Agathe formauit ab arte,
Ipsa ἀγαθῆ plures efficit esse ἀγαθὰς.
At quid opus uerbis? uideas uestigia recti
Ingenij sponsam si tueare tuam.
Moribus est placidis, taciturno pectore, uerax
Ingenio mitis, docta sedere domi.
Sobria, nec risus captans, Urbana procaces
Prompta sequi fulsis, stamina, lanificis.
Nec leue munus habes sponsa Goncine reperta,
Cuius naturæ præmia tanta patent,
Index est animi, species formosa, latentis
Nam pulchro uirtus, corpore, pulchra uenit,
Hanc non immerito placuit de mille puellis
Ad thalami fœdus consociare tui.
Qua tecum uiuente forisq; domiq; beatus,
Tranquillos duces dum moriari dies,
Pectore, ne dubita, toto recreaberis, huius
Sincero fidei fretus amore sacrae.
Siue aderis præsens lætabere, siue peregrè
Digrederis, custos illa relicta domi est.
Gaudens aspicias saluos, rediture penates
Nullus erit cur tu fortè querare locus.
Si tibi successus, dederit fortuna, secundos
Hæc quoq; lætitiæ, pars erit una, tuæ.
Si patiari aliquid: quoniam mortalia pendunt
Omnia, nec stabili cardine, fixa manent.
Hæc pariter casus tecum miserabitur ægros
Sic pars de toto magna doloris abit.
Tu sacris solers studijs, rebusq; uacabis
Officij, curam diriget illa domus.
Illa tibi condire cibos, & fercula nouit
Te modò quæ placeant dicere non pigeat.

B 3 Ac

Ac quamq̄ stulti lacerant connubia probris
Sunt etiam multi qui docuere uiri.
Semper habet lites, alternaq̄ iurgia lectus
In quo nupta iacet minimum dormitur in illo.
Parua tamen lis est, sunt o sunt iurgia tanti
Regnat cuniugo pax benedicta sacro.
Foedera nonne etiam Christi (& quis amantior illo)
Nobiscum, sponsi monstrat amore Deus
Iurgia sunt ne pijs cum Christo: nulla profecto,
Et tibi connubio iurgia, credis, erunt
Omnes uincit amor lites, discordia certè
Nec quicquam stygijs, pulsa senescet, aquis.
Tu quoq̄ nunquid habes læti formosa puella
Nec tibi nubenti fors inimica fuit,
Iudicio quoniam docti genitoris acuto,
Est tuus è multis, optimus iste, procis.
Si modo spectetur probitas, pretiosaq̄ uirtus
Quasq̄ dabit docto pectore mentis opes.
Vix alium, reperire fuit, quem prouida Pallas,
Moribus, & pariter iuuerit arte, uirum.
Candor inest animo, lingua est bene consona menti,
Concors, ingenuo pectore, pacis amor.
Sed cur plura loquor: quis enim discernere possit
Virtutem melius patre puella tuor
Ille uirum longa quia consuetudine fouit,
Dum sua ter phœbus signa per alta redit.
Tempore nec quicquam tanto culpabile uidit,
Sic probitas similis stat generosa sibi.
At scelus, & ficto uitium quod corde repositum est
Vix uno poterit ritè latere die.
Felix ergo potes Iudit formosa uocari,
Copula cui tali stat stabilita uiro.
Aetas nonne etiam tenero Iuuenilis amori
Seruiet: & amborum læta iuuenta uiget.
Conuenre senes senibus, noua nulla uetustis,
Disparibus uehitur non benè Rheda iugis.

Hunc

Hunc age tu deinceps, matrem & cum patre maritum
Suspice diuino munere Virgo datum.
Quid fugias, uel agas, monitis te scire parentum
Credimus, obsequio sis modo prompta tuo.
Aut etiam quod maius habes exempla parentum
Regula uitæ, sint officiosa tibi.
Prosequitur quali, mater ueneranda maritum
Pectore, si sapias tu quoq̄ fac simile.
Sint procul à uestro fastidia amore superba.
Praua simultatis sint procul, indicia.
Qualiter Abraiden sincero corde Rebecca
Diligit, Abraidæ sic quoq̄ Sara patrem.
Stet sine fraude fides, quæ uos coniunxit: Ioseph
Exemplum & pariter sancta Susanna dabunt.
Nubila seu fuerint, seu tempora fortè serena,
Aequa sit in quauis conditione, fides.
Quiq̄ uiget, donec superest fortuna uicissim,
Languidior, tristi tempore non sit amor.
Rachel Iacobum, sequitur dilecta, maritum,
Quamuis à patrijs exul abiret agris.
Imperioq̄ uiri, prudens parere memento,
Et Dominum dixit Sara uenusta uirum:
Tu quoq̄ sponse tamen, ne sis morosus oportet,
Subiectis pietas parcere grata Deo est.
Ipsa tibi supplex festa discessit ab ara,
Omnia supplicibus iura nocere uetant.
Non caput illa quidem est, tibi nec dominabitur unq̄
Sed neq̄ pes, quoniam non leue mancipium est.
Costa sed est laterum, medio de corpore sumpta
Sit pedibus maior, sed capite inferior.
Audiat, & iussis nunq̄ parere recuset
Illa tuis: uerum sit socia imperij.
Quin aliquos etiam næuos donate uicissim
Blandus ab obsequio nam retinetur amor.
Desino, quid frustra uobis prudentibus ista
Commemoror: uobis hæc meditata puto

Tu

Tu uigili siquidem discis monumenta labore
Sacra, parens Iudith te tuus erudit.
Interea famuli dapibus conuiuia lætis
Instruite & mensis dulcia musta date.
Iam mea cessabit lyra, iamq; thalia silebit,
Si dabimus primum uota precesq; Deo.
Audiat omnipotens, nati pietate misertus
Humani generis, uota precesq; pias.
Et nunc sancte tibi sint hæc connubia curæ,
Quæ sunt legitimo fœdere pacta, Deus.
Fac, pietas & sancta fides sine Dæmonis astu,
Regnet in amborum mutua pectoribus,
Tu steriles aliàs, numerosa prole beatos
Efficis, affer opem nunc quoq; coniugibus.
Ut uideant fructus sancti pater alme Hymenæi,
Ut uideant thalami pignora cara sui.
Palmis tibus fœcunda uelut turgescere uitis,
Æstas cum redit puluerulenta, solet.
Sic sponso sponsæq; nouæ, uenientibus annis
Assideat iobolis magna corona suæ.
Qui probitate patres referant, qui numen adorent
Christe tuum, qui sint gloria lausq; patris.
Hos, si tu senior uideas Francisce, nepotes,
Nonne Deo grates tempus in omne dabis?
Sic ubi dilecto, fueris satiatus, amore
Grandæuus terræ membra tegenda dabis.
Et tua quæ tecum paribus, Matrona diebus
Consenuit, uiso læta nepote cadet.
Viue diu Geoncinæ precor cum Virgine sponsa,
Viuite conuiuæ, candide uiue focer.

F I N I S.